

[Hanne Reintoft.]

mæssigt. Der er den forskel på dengang og nu, at søfolkene nu beskattes, medens folk i ambassadetjeneste fortsat er skattefri; og vi ved vel alle, at de folk, vi har ansat på ambassaderne rundt om i verden, oppebærer betydelig større lønninger end søfolkene.

Derfor må vi sige, at det fremsatte lovforslag er en urimelighed over for søfolkene. Man kunne gøre andre ting, hvis man ville have øget skatteprovenuet, man kunne fratage rederne de gunstige afskrivningsregler, der eksisterer, og som de benytter groft og hensynsløst. Lige nu har man jo flot med en stor håndbevægelse begunstiget landets største reder ved simpelt hen at give ham retten til at udvinde det danske folks olie i Nordsøoklen.

Finansministeren har været tilgængelig for argumenter om, at sømandsskatteoven var urimelig, og har bebudet et ændringsforslag. Jeg synes ikke, man kan sige, at det til fulde opfylder de søfarendes ønske, selv om de ikke tør andet end gå med på det; jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt, og vil komme tilbage til det senere.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Efter den debat, der har været, kan det konstateres, at der er en meget bred tilslutning til en udskrivningsprocent af den størrelse, der er foreslået. Det er ikke alle, der har givet direkte tilslutning til de 91 pct., men den er givet af et flertal, og jeg havde da også efter hr. Grünbaums tale indtryk af, at der er gode forventninger om en tilslutning fra socialdemokratiet til denne udskrivningsprocent. Og det er selvfølgelig det afgørende, fordi det bevirker, at vi er i stand til at videreføre en stram finanspolitik, der er brug for, og som jeg gjorde nogle bemærkninger om her i dag, da jeg fremsatte lovforslaget.

Når der tales om muligheder for lempelser af skattepolitikken — ikke i denne situation, men i en senere situation — så vil jeg gerne anføre, at jeg tror, der er behov for, at lempelser finder sted før i kreditpolitikken end i finanspolitikken.

Der er også gjort bemærkninger om visse muligheder for at foretage ændringer i hele skattepolitikken. Der har været reformtanker fremme, hvis formål skulle være, at

man kunne anvende skattepolitikken mindre, med mindre udskrivning, end man gør det i dag. Jeg har selvfølgelig med interesse hørt på disse tanker. Hr. Poul Schlüters bemærkninger om indkomstpolicen deler jeg ganske; det er sikkert den eneste virkelige vej til en skattelettelse, at man sørger for at holde indkomsterne tilbage, og det er så nødvendigt at finde midlerne dertil. Hr. Jens Foged talte om at styrke den private opsparing, og han har ret i, at det kan føre til, at man får behov for et mindre kasseoverskud, end vi nævner i dag.

Hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger om en fastholdelse af den økonomiske politik kan jeg også tilslutte mig.

Der blev gjort nogle bemærkninger fra hr. Ømann, hr. Sigsgaard og andre om kontrolbestemmelserne. Jeg ser ingen begrundelse for at genoptage en diskussion, vi har haft så ofte, for jeg mener ikke, der er nogen adskillelse imellem os med hensyn til ønskeligheden af at gennemføre en skattekontrol, at gøre det på lovgivningsmæssig basis og at gøre det i praksis. Jeg lægger megen vægt på det samarbejde, vi har imellem skattemyndighederne og toldvæsenet; jeg tror, at dette samarbejde fortsat kan udbygges til en forbedring af kontrollen, og vi arbejder med det i finansministeriet. Når vi kommer frem til bestemmelser, hvad enten det drejer sig om et forberedende lovgivningsarbejde eller mere administrative foranstaltninger, så sikrer vi straks, at der er den rette koordinering imellem skattedepartementet og tolddepartementet, således at man i størst muligt omfang kan virke i fællesskab. Det har også en administrativ betydning i øvrigt, at man ad den vej kan medvirke til at begrænse personaleforbruget, således at man ikke skal have ekstrafolk til det arbejde, der skal gøres, men vigtigt er det selvfølgelig, at man får udfyldt de funktioner, vi skal have for at sikre skattekontrollen.

Hr. Grünbaum gjorde nogle bemærkninger om den økonomiske politik i øvrigt, som jeg mener mere gik på den økonomiske halvårsoversigt, og jeg tror derfor, det er rigtigt, at det er økonomiministeren, der besvarer hr. Grünbaums spørgsmål i denne forbindelse.

Hr. Grünbaum gjorde også en bemærkning